

2022.04.01. Bibliaóra

Előfóhász: „¹⁸Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.” (1Kor1,18) Ámen

Ének: 150.zsoltár: „Dicsérjétek az Urat!”

Előíma: Dicsérni jöttünk ma Téged Urunk. Dicsérni hatalmadat, erődöt, hűségedet és szeretetedet, hogy megengedted, hogy ma is itt legyünk. Köszönjük, hogy adtál elegendő testi és lelki erőt ahhoz, hogy közeledjünk Hozzád. Köszönjük, hogy hozhatjuk ennek a napnak is a terheit, híreit, beszélgetéseit és találkozásait.

Bocsásd meg nekünk, amikor nem úgy szóltunk, vagy nem úgy cselekedtünk, mint ma élő tanítványaid. Kérünk, véd Igedet ma is szívünk hústábláira, hogy okuljunk és tanuljunk. Kérünk, ne vond meg tőlünk Szentlelked erejét, mert nélküled, vezetésed nélkül csak elvesznénk és a megtévesztő gonosz célpontjaivá válunk.

Jöjj közénk Lelked erejével, s a kegyelmi időszakban ajándékozz meg bennünket őszinte bűnbánattal, szívet megtisztító bűnvallással, hogy éljünk abból a bocsánatból, amelyet Te közöltél velünk az Úr Jézus Krisztus keresztye által. Őerte hallgasd meg imádságunkat és áld meg együttlétünket, amikor olvassuk és hallgatjuk Igedet, de legfőképpen tedd áldottá életünket azáltal, hogy cselekedjük mindazt, amit a szívünkre helyezel. Ámen

Ószövetségi ígerész: 2 Sámuel 6

„¹Ezután összegyűjtötte Dávid Izrael legkiválóbb ifjait, harmincezer embert. ²Elindult és elment Dávid az egész hadinéppel Baalé-Jehúdába, hogy elhozza onnan az Isten ládáját, amelyet a rajta levő kerúbokon trónoló Seregek URáról neveztek el. ³Az Isten ládáját egy új szekéren szállították, és elvitték Abínádáb házából, amely a dombon állt. Abínádáb fiai, Uzzá és Ahjó vezették az új szekeret. ⁴Elvitték az Isten ládáját Abínádáb házából, amely a dombon állt. Ahjó ment a láda előtt. ⁵Dávid és Izrael egész háza pedig szent táncot járt az ÚR színe előtt mindenféle ciprusfa hangszernek, citerának, lantnak, dobnak, csörgőnek és cintányérnak a kíséretével.

⁶Amikor Nákón szérűjéhez értek, Uzzá az Isten ládájához kapott, és megfogta, mert megbotlottak az ökrök. ⁷Ezért fellángolt az ÚR haragja Uzzá ellen. Nyomban lesújtott rá az Isten meg gondolatlanágáért, és meghalt ott, az Isten ládája mellett. ⁸Dávid pedig megdöbbsent attól, hogy az ÚR összetörte Uzzát. Ezért nevezik azt a helyet Pérec-Uzzának mindmáig.

⁹Akkor félni kezdett Dávid az ÚRtól, és ezt gondolta: Hogy jöhetne hozzám az ÚR ládája?
¹⁰Nem akarta hát Dávid magához vitetni az ÚR ládját Dávid városába, hanem elvitette a gáti Óbéd-Edóm házába. ¹¹Három hónapig volt az ÚR ládája a gáti Óbéd-Edóm házában, és megáldotta az ÚR Óbéd-Edómot és egész háza népét.
¹²Jelentették Dávid királynak, hogy megáldotta az ÚR Óbéd-Edóm háza népét és mindenét az Isten ládjáért. Elment ezért Dávid, és örvendezve elvitte az Isten ládját Óbéd-Edóm házából Dávid városába. ¹³Amikor hat lépést tettek azok, akik az ÚR ládját vitték, ő egy bikát és egy hízott borjút áldozott. ¹⁴Dávid teljes erővel táncolt az ÚR színe előtt, és gyoics éfódot kötött magára Dávid. ¹⁵Így vitte el Dávid és Izráel egész háza az ÚR ládját örömrivalgással és kürtzengéssel. ¹⁶De Míkal, Saul leánya éppen akkor tekintett ki az ablakon, amikor az ÚR ládája Dávid városába ért, és látta, ahogy Dávid király ugrálva táncol az ÚR színe előtt, ezért szívből megvetette őt.
¹⁷Az ÚR ládját bevitték, és odatették a helyére, annak a sáturnak a közepén, amelyet Dávid vont fel. Akkor Dávid égőáldozatokat és békeáldozatokat mutatott be az ÚR színe előtt.
¹⁸Miután Dávid bemutatta az égőáldozatokat és a békeáldozatokat, megáldotta a népet a Seregek URának nevében. ¹⁹Majd az egész népnek, Izráel egész sokaságának, minden férfinak és nőnek osztott egy-egy lepényt, préselt datolyát és aszú szőlőt. Azután az egész nép hazament.
²⁰Dávid is hazatért, hogy megáldja háza népét. De Míkal, Saul leánya kijött Dávid elé, és ezt mondta: Milyen dicső volt ma Izráel királya! Úgy mutogatta magát az udvari emberek szolgálóleányai előtt, ahogyan csak féleszű ember szokta magát mutogatni! ²¹Dávid ezt felelte Míkalnak: Az ÚR színe előtt jártam szent táncot, aki engem választott apád helyett és egész háza népe helyett, és engem rendelt az ÚR népének, Izráelnek a fejedelmévé. Igen, az ÚR színe előtt! ²²És ha még ennél is jobban megalázkodom, és még alávalóbb leszek is a magam szemében, akkor is tisztelni fognak a szolgálóleányok, akiket te emlegetsz. ²³Ezért nem lett gyermeke Míkalnak, Saul leányának holta napjáig.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A filiszteusok felett aratott győzelmek után végre jöhet az ország belső építése és rendezése. Dávid számára most már az istentisztelet áll az első helyen. Célja, hogy Jeruzsálem ne csak politikai főváros legyen, hanem vallási központ is. A Szövetség Ládáját Jeruzsálembe szeretné vitetni. Dávidnak Izráel legkiválóbb ifjaira van szüksége, de most nem azzal a céllal, hogy harcoljanak, hanem hogy a kultuszi központ létrejöhön.

Dávid esetében érdekes azt látni, hogy nem olvasunk arról, hogy megkérdezte volna az Urat, vagy az Úr azt mondta volna neki, hogy ezt tegye.

„²Elindult és elment Dávid az egész hadinéppel Baalé-Jehúdába, hogy elhozza onnan az Isten ládáját, amelyet a rajta levő kerúbokon trónoló Seregek URáról neveztek el.” Ő az az Úr, aki mindenre képes. A kerúbokon trónoló Úr pedig azt is jelképezi, hogy Ő isteni szentségében megközelíthetetlen, teljesen szabad, mindenek felett trónol. A kerúbokról a bűneset után is olvasunk, hogy oda lettek állítva az Éden kertje elé, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat. (v.ö.1Móz3,24)

Jeruzsálem szentsége nem önmagában volt, hanem Isten ládájának jelenléte által. A szent láda jelenléte nemcsak biztosíték Isten jelenlétére, hanem így segítségül lehet hívni az Ő nevét. Dávid számára fontosak a régi izráeli hagyományok, ezeket szeretné felújítani. Úgy tartották, hogy még egy harc kimenetelét is képes megváltoztatni a láda jelenléte. Egy hordozható szentélyhez hasonlíthatnánk. Isten segítségül hívása és jelenléte nagyon fontos volt Izráelben. Viszont Isten sem akkor, sem most nem lehetett/lehet sem tárgyakkal, sem személyekkel manipulálni.

Dávid az Isten ládáját= szövetség ládáját egy országos szentélybe, Izráel központjába akarta vinni. Az új szekér nemcsak ebben az esetben hangsúlyos, korábban 1Sám6,7-ben is találkozunk az új szekér fontosságával. Amíg Isten a filiszteusoktól elfogadta az új szekeret, mint szállító eszközt, addig teljesen mást kért népétől. Elfogadható, hogy egy idegen nép nem tudja, hogy hogyan kell szolgálni az Úrnak, de a választott nép megkapta a rendelkezéseket.

Az Úr törvénye egyértelműen kimondja, hogy a szent ládát a lévíták a vállukon hordozzák. (2Móz25,10-22-leírja, hogy ez milyen formában oldható meg) Dávidnak, mint királynak erre oda kellett volna figyelnie. Ez a „figyelmetlenség”, Isten rendelkezésének be nem tartása egy emberi életet követelt. Az isteni szentség elpusztítja Uzzát. A ládának volt egyfajta veszélyhordozó szentsége is.

„4Móz4,15: „¹⁵Miután Áron és fiai elkészültek, és betakarták a tábor indulásakor a szentélyt és a szentély egész fölszerelését, menjenek oda Kehát fiai, és ők vigyék azokat. De ne érintsék a szent dolgokat, mert akkor meghalnak. Ezeket kell vinniük Kehát fiainak a kijelentés sátrából.”

De még mielőtt Uzzá halála bekövetkezett nagy volt az öröm a nép körében. A király a néppel együtt ünnepel. Diadalmenetben vonultak. A jelenlevők, mind részesei az

ünneplésnek. A tánc és a hangszerek felsorolása is erre mutat. A tánc a Mindeható előtt liturgiai tánc, különleges mozdulatoknak a sorozata. 5 fajta hangszer kísérte. Cél az öröm kifejezése.

Már Mózes könyvében olvasunk arról, hogy mivel jár, aki érinti a szent dolgokat. A tiszteletnek egyfajta jele volt az, hogy nem értek hozzá a ládához. Dávidot és Izráelt ezzel is emlékezteti az Úr arra, hogy akik neki szolgálnak teljes mértékben be kell, hogy tartásuk a törvényeit és utasításait.

A szövetség ládjának áldáshordozó szerepe volt. De még annak az életére nézve is veszélyes, aki jóhiszeműen meg akarja fogni, hogy ne érje ütés.

Istennek nincs szüksége a mi jóhiszemű védelmünkre. Azt, ami az Istené ember ne akarja megvédeni. Nem mások feletti ítéletmondásra, vitatkozásra és védőbeszéd megfogalmazására hívott el bennünket az Úr. A választottaival harcol minden időben, de az események végkimenetelét egyedül Ő befolyásolhatja. Isten trónja nem szorul emberi támogatásra, s láthatjuk azt is, hogy nem veszített a szentségéből.

„⁸Dávid pedig megdöbbsent attól, hogy az ÚR összetörte Uzzát.”. Egy másik fordításban az van, hogy Dávid haragra lobban. Ennek oka nem Uzzá tette, hanem az Úr tette. A nagy öröm és tánc után megjelenik a gyász.

„⁹Akkor félni kezdett Dávid az ÚRtól, és ezt gondolta: Hogy jöhetne hozzám az ÚR ládája?”

A félt az Urat=Dávid tisztelte Istent. Rádöbbsent, hogy mit tett, mint király és emiatt Uzzá vétkezhetett és meghalt. Dávid nem meri a ládát Jeruzsálembe vinni. Ha egy meggondolatlanságnak -Uzzá részéről- ez lett a vége, akkor mi történhet vele, hogy nem tartotta be Isten rendelkezéseit.

Ebből a szakaszból láthatjuk, hogy ott inog meg Isten trónja, ahol nem úgy szolgálják, ahogy azt kell.

Dávid elvitette a ládát a gáti Óbed-Edóm házába. Személyét kétféleképpen azonosítják.

Az egyik szerint:

- Ő egy azon filiszteusok közül, aki Dávidhoz átállt Saultól és ahhoz a 600 férfihoz tartozott, akik Gátból eljöttek. (1Sám27,2,3.)

Óbed-Edómnak nincs választása. Nem dönthet abban, hogy a házába fogadja-e a szövetség ládáját. Egy idegen, egy filiszteus így válik Isten áldáshordozójává. Ha viszont valóban filiszteus lett volna, akkor a láda mellé külön egy gondviselőt kellett volna állítani. De erről nem olvasunk.

A másik szerint:

- 1Krón15:18-21-24 szerint lévita. A történetek után, hogy egy pogány házába helyezték el a ládát szóba se jöhetett volna.

Az Úr ládájának jelenléte áldást hoz, annak ellenére is, hogy nem egy izráelinek és házában a védelmében van. Isten törődik nemcsak Izráel népével, hanem az idegen népből származókkal is (ha valóban idegen népből származott Óbed-Edóm).

Mit értünk áldások alatt?: föld, állatok és gyermekáldás.

Ezek Isten áldásainak megnyilvánulásai Dávid számára. Most már nem az a fontos Dávidnak, hogy a szövetség ládáját maga mellett tudja, hanem hogy milyen módon kell a szövetség ládáját eljuttatni a helyére. Dávid számára egyértelműen biztatás, hogy Isten majd megáldja népét.

Ezek után kész volt a Szövetség ládáját Jeruzsálembe vinni. A Krónikák könyvéből tudjuk azt, hogy szigorúan betartották a mózesi törvényeket. A lévíták vitték a Szent Ládát, sőt áldozatot is mutattak be közben, s a tánc még intenzívebbé vált: „Dávid teljes erővel táncolt.” Dávid főpapi ruhában táncolt a Szent Láda előtt. Hasonlóan, mint Sámuel (1Sám2, 18) efódot vett fel, ami egyedül a papok öltözete volt.

A kürtzengés Isten megjelenését jelentette a Sinai helyen: „¹⁹A kürtzengés egyre csak erősödött. Mózes beszélt, és az Isten mennydörgésben felelt neki.”(2Móz19,19)

Közösen egy istentiszteletet ünnepelnek, ami egy népünnepélybe megy át. A királyi és a papi funkciók egyidejűleg vannak gyakorolva.

Zsolt110,4: „Megesküdött az ÚR, nem bánja meg: Pap vagy te örökké, Melkisédek módján.”

A harcok-az öröm-a gyász-a félelem-az öröm után jön újra a „DE...”(16.v.) Ebbe a nagy örömben és hálatáncban belerondít Míkál, aki annak ellenére, hogy Dávid felesége a bibliai szakaszban „Saul leánya”-ként van említve. Míkál kitekintett az ablakból és szívből megvetette Dávidot. Miért? „ugrálva táncol az Úr színe előtt”.

Míkalnak nem tetszik Dávid kultikus tánca és ezt ki is fejezi. Úgy véli, hogy nem méltó Isten királyához. Erről a táncról olvashatunk a 5.,14.,16.,21. versekben. Mind az 4 esetben úgy van írva, hogy az Úr színe előtt történt ez a szent tánc, sőt gyalcs, efódot kötött magára Dávid.

2Móz 20,26 ellen véthetett a táncsal. (²⁶Lépcsőkön se menj föl az oltáromhoz, hogy ki ne lássék közben a szemérmed!)

Saul kisebbik lányának, Míkalnak más volt az elképzelése arról, ahogyan egy királynak viselkednie kell. Míkal nem részese a szent láda felhozásának, ezért érthető is a hozzáállása.

Dávid nem emberek elvárásainak akar megfelelni, főleg nem olyan valaki elvárásának, akinek köze van elődjéhez. De mindig könnyebb másra kritikát kimondani, mint saját családjában a hibát meglátni. Mintha az ő apja tökéletes lett volna minden téren. Kívülállóként nem tudja megemészteni Isten népének az örömét és Isten választottjának előrehaladását, sőt még a létét sem. Pedig volt idő, amikor nagyon szerette Dávidot.

Dávid a ládát átszállítja egy sátorzentélybe-erre a helyre lesz később kimondva, hogy: „²ezt mondta a király Nátán prófétának: Nézd, én cédruspalotában lakom, az Isten ládája pedig sátorlapok között lakik.”(7,2)

Azzal, hogy a szövetség ládáját a sátorban helyezi el Dávid betelesíti a 2Móz 27,21-et „²¹Áron és fiai gondoskodjanak arról, hogy a kijelentés sátrában, a kárpiton kívül, amely a bizonyosság ládája előtt van, estétől reggelig égjen az az ÚR előtt! Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre Izráel fiainál!”

Dávid úgy szerepel, mint egy igazi pap legfőképpen az áldásosztásnál. Az, hogy mindenki részt vesz a lakomán annak a kifejezése, hogy Izráel teljesen részt vett a liturgiában, ahol a király elnököl.

Mindenki azzal a meggyőződéssel indul haza, hogy Izráel politikai és vallási központ is.

Dávid is haza indult, hogy megáldja háza népét. Aki még mindig leragadt Dávid táncánál az Míkal. „Féleszű ember”-nek nevezi Dávidot viselkedése miatt.

Dávidnak azonban fontosabb azok tisztelete, akik szolgáltak felé, mint a királylányé, aki úgy értékelte viselkedését, mint a királyi tisztség méltóságának a megszenteltségtelenítése. Míkanak nem tetszik az, hogy Dávid a megvetett emberekkel vállal közösséget. Dávid tudatosan alázza

meg magát Isten előtt. Dávid végig hűségét fejezte ki Istenhez és nem a helyhez. Dávid lelkületével egy pásztort kap a nép és nem egy zsarnokot.

Dávidnak nem kell beállni abba a sorba, amit elődje képviselt. Dávidnak nem kell abba az öntőformába beleférni, amit Míkal tesz elé.

Dávidnak azt az Urat kell szolgálni, aki kiválasztotta és feladattal bízta meg. Dávid, mint király fel van készítve arra, hogy Isten akaratát teljesítse anélkül, hogy mit mondanak az emberek.

Nem akarja megmászni a megfelelés hegyét. Ember részéről sok a buta szabály, ő pedig egyedül az Úr rendelkezéseit akarja követni.

Míkal viselkedésével magának és Saul házának ártott a legtöbbet. Az ő személye lehetett volna a kapocs Saul háza és Dávid háza között. A meddőséggel Isten egy végső ítéletet mondott ki Saul királysága felett.

Ének: 171: „Megáll az Istennek Igéje...”

Újszövetségi ígerész: Máté evangéliuma 24, 23-35

„²³Akkor, ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus vagy amott – ne higgyétek el!
²⁴Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak majd, nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy így megtévesszék, ha lehet, a választottakat is. ²⁵Íme, előre megmondtam nektek. ²⁶Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van – ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban van – ne higgyétek el!
²⁷Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is. ²⁸Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.
²⁹Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóoszlopai megrendülnek. ³⁰És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden nemzetsége, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel. ³¹És ő elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig. ³²Tanuljatok a fügefafa példájából: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. ³³Így ti is, amikor látjátok mindezt, tudjátok, hogy közel van ő, az ajtó előtt!
³⁴Bizony mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik. ³⁵Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az „Emberfia eljövetele” szakaszban Jézus eljöveteléről olvastunk. A témával kapcsolatban megfogalmazott kérdésekre ad válaszokat a ma élő ember számára is ez a szakasz. Hol fog eljönni az Emberfia? Hogyan fog mindez megtörténni? S ha tovább olvastuk volna, akkor a türelmetlen ember a mikor?-jára egy olyan választ kap, hogy tartson ki, vigyázzon és erősítse lelkét, mert azt a napot csak az Atya tudja.

Hol van az az „itt” és „amott”. Az eljövetelnek a helye nincs konkrét helyhez kötve. Jézus eljövetelét nem korlátozhatjuk egy adott helyhez.

Az álkrisztusok és a hamis próféták azonban helyhez kötve állnak majd elő. A hitünk pedig minden időben kikezdhető, ezért nem szabad bárminek bedőlni, bármilyen kijelentés is ér bennünket Urunkkal kapcsolatban, azt mindig meg kell szűrni Isten Igéjének a szűrőjén. A gonosz mai napig tisztában van azzal, hogy életünk melyik területén vagyunk kikezdhetőek. Később Pál apostol is ír a leveleiben arról, hogy senki ne tévesszen meg titeket.

1Jn2, 18: „¹⁸Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, és íme, most sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra.”

Soha nem a jeleket kell figyelni, hanem Jézust. Nézzünk mindenkor Jézusra, a hit szerzőjére és bevégzőjére.

Jézus megjelenésével kapcsolatban használt képek egyértelműen elmondják, hogy hogyan fog végbemenni eljövetele.

„²⁷Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is.” Ahogyan a szem számára látható a villámlás, a hit számára nyilvánvaló lesz az Emberfia megjelenése. Ezért is nem az a fontos, hogy Ő hol van, hanem az a lényeges, hogy mi hol vagyunk és mit csinálunk. Ne arra használjuk az ajándékba kapott időnket, hogy ide-oda szaladgálunk, ne a csodákat és a jeleket várjuk, mert ezek még képesek megtéveszteni a leghűségesebbeket, a választottakat is.

A másik hasonlat: „²⁸Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.” Ahol lakoma vár a keselyűkre, ők oda szállnak. A felhőtlen keleti égen megjelenik a dögkeselyűk fekete fellege. Ez abban az esetben történik meg, ha a földön dög van. Nem a legszebb kép, de ezt szeretem Isten Igéjében, hogy nem elkápráztatni akarja az olvasót, hanem észhez téríteni. Krisztus is így talál rá az övéire ebben a világban, függetlenül attól, hogy hol vannak. Az ószövetségben

is olvasunk az Úr napjáról. Ámosz próféta, így fogalmaz: „¹⁸Jaj azoknak, akik az ÚR napját kívánják! Minek nektek az ÚR napja? Sötét lesz az, nem világos! ¹⁹Olyan lesz, mint mikor valaki oroslán elől fut, és medve támad rá, bejut a házba, kezével a falnak támaszkodik, és megmarja egy kígyó. ²⁰Bizony, sötét lesz az ÚR napja, nem világos, vaksötét lesz, fény sugar nélkül!”

A Messiásváró gyülekezet nem szabad, hogy emberi találgatás vezesse és megtévessze.

29. v.- Itt található a legtöbb ószövetségi próféta utalás:

Ézs13,10: „¹⁰Az ég csillagai és csillagképei nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa.”

Ézs34,4: „⁴Széthull az ég minden serege, összecsavarodik az ég, mint egy könyvtekerecs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, vagy ahogy a lomb a fügefáról.”

Dán7,13.14.: „¹³Láttam az éjszakai látomásban: Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá. ¹⁴Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.”

Ézs27,13a: „¹³Azon a napon megharsan a nagy kürt...”

Zak2,10: „¹Azután föltekintettem, és négy szarvat láttam.”

Minden, amit Jézus mond teljes összhangban van az ószövetségi kijelentésekkel.

A Messiás eljövételének előzménye a jelenlegi világ elmúlása. 1Kor7,13: „³¹és akik a világ javaival élnek, mintha nem élnének vele, mert a világ látható alakja elmúlik.”

Jel1,7: „⁷Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van.”

A felhő: Amikor Mózes felment a Sínai-hegyre felhő ereszkedett re, amikor az Úr átadta a 10 parancsolatot. A felhő Isten jelenlétét fejezi ki.

Az emberfia jele az égen a kereszt. A megfeszítettnek a megjelenése. Eljön az az idő, amikor minden térd meghajlik előtte, és minden hatalmasság átadja a helyét az az új világ Urának. Még akik nem hittek benne azok is látják. A földön élő minden embernek fel kell

ismernie, hogy bűnös az Emberfia megfeszítésében. A kegyelmi időszak, a megtérés időszaka eddig a pillanatig tart majd.

Akik megmaradnak a bűneikben, azok elnyerik örök büntetésüket.

Az angyalok pedig összegyűjtik nagy harsonaszóval a választottakat. A Bibliában a kürt megfújásának, a harsonaszónak mindig fontos szerepe volt. Egy fontos ünnep kezdődik. Minden időben azt jelezte, hogy készüljétek, mert Isten szól hozzátok, fordítsátok fületeket az irányába, figyeljétek szavára! El lett készítve a vele való találkozás.

Nagy lesz az öröm a választottak között, mert beteljesedik majd a várva várt ígéret. Akárhol is vannak az Ő választottai rájuk talál és Ő Megváltójukra.

„¹⁴Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. ¹⁵Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. ¹⁶Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, ¹⁷azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. ¹⁸Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel!”(1Thessz4,14-18)

Az Apostoli Hitvallásban is benne van, hogy: „onnan jön el ítélni eleveneket és holtakat.”

A fügefán végbement természetes változásokból felismerhetjük, hogy ahogyan egy növényre hatnak a természet erői, úgy irányítja a történelmet a mindenható Isten.

34. Minden, amit megmondott beteljesedik.

35. Az Ige az, ami örökké megmarad. Ahogy láthattuk az Ószövetség ígéreteit beteljesedni az Újszövetségben, úgy biztosak lehetünk abban, hogy amit Urunk megígért az be is teljesedik a megszabott időben.

De addig mi a dolgunk? Készenlétben állni! Az Emberfia eljöveteleének helymeghatározása helyett a saját helyünket vizsgáljuk meg. Hol vagyunk? Mit csinálunk? Hogyan találna bennünket Jézus, ha visszatérne? Ő azért mondja meg mindezeket előre, hogy okuljunk és tanuljunk. De mi készek vagyunk olyan tanítványokká válni, akik nem a megtévesztő hangokra figyelnek, hanem a Megváltó Krisztusra?

Utóima: Mondjuk el együtt az Apostoli Hitvallást:

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, Ő egyszülött Fiában, mi Urunkban, ki fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghala és eltemették, szálla alá poklokra. Harmadnapon halottaiból feltámadta, felméné a mennyekbe, ül a mindenható Atya Istennek jobbán, onnan leszen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszek egy közönséges keresztyén Anyaszentegyházat; a szenteknek egyességét, bűneinknek bocsánatát, testünknek feltámadását és az örök életet. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.”(Mt24,13) Ámen

Ének: 426:1-4: „Már keresztem vállra vettem...”